

Kincses Réka

KARÁCSONYOZZATOK VELÜNK, VAGY ÚSSZATOK HAZA

Örkény István Színház. Ósbemutató időpontja: 2024. március 7. Szereplők: Szandtner Anna, Csákányi Eszter, Znamenák István, Mesés Gáspár m. v., Dyssou Bona. Rendező: Kincses Réka. Dramaturg: Pálffy Zsófia, Enyedi Éva. Díszlet: Sós Beáta. Jelmez: Kálmán Eszter. Zene: Matisz Flóra Lili.

SZEREPLŐK:

LUJZA – 30 éves erdélyi magyar, Berlinben él, ír, önkénteskedik

FILIP – Lujza pasija, berlini német, építész, 34 éves

CSÖPI – Lujza anyja, nyugdíjazott egyetemi tanár, kisebbségvédelmi aktivista

GÉZA – Lujza apja, ügyvéd

LUNA – a vendég

Berlin, 2015, karácsony előtt egy nappal.

1. JELENET

Filip és Lujza Loftjában vagyunk. Dobozok szanaszét, középen konyhasziget. A berendezés provizórikus, a felújítás még nem fejeződött be. A falra felkötve egy fenntartható, recycling karácsonyfa műanyag szemétből. Ha bekapcsolják, világít. Sziklaformájú, nagyon dizájnos, de kényelmetlennek tűnő székek. Filip kezében fűrógép, az asztal lapjait még itt-ott össze kell szerelni. Siet. A dobozokat is el kell még pakolni. Versenyfutás az idővel... Vasalót vesz elő, borzalmasan gyűrött inget gőzöl. Közben magyar dalszöveget gyakorol.

FILIP: *a pere... pere... putt... puttom készen, meg az egész násznép... pere... ép ész ide nem kell... nem kell*

2. JELENET

Veszekedés hallatszik.

CSÖPI: Húzzad rendesen azt a bőröndöt... ne úgy! Mindjárt kiesik a kereke! Most emelni kell! Balfasz! Megőrülök tőle! A picsába!

Filip kétségbeesett igyekezettel befejezi a vasalást, alig kapja magára az inget, már nyílik is az ajtó. Belép Csöpi, körülnéz. Követi Géza rengeteg csomaggal. Két bőröndöt húz, nagy görgős, kisebb görgős, ezeken zacskók, hátizsák, kauflandos bevásárlószatyor.

CSÖPI: Tschüss Filip, Tschüss!

Filip rohan, segít Gézának.

GÉZA: Filip, schuldigung WC?

Filip mutatja. Géza berohan a WC-be. A bőröndök felborulnak. Filip rémulten nézi Csöpit.

CSÖPI: Lujza?

FILIP: Lujza, elmenni Edeka, de kommt zurück, paar Minuten.

Méretegetik egymást, Géza kijön a WC-ből.

CSÖPI: De hol van?

GÉZA: Lement vásárolni, nem hallottad?

CSÖPI: De hallom. Van fülem.

GÉZA: Csöpinek van füle.

FILIP *(kezet fog Gézával)*: Akkor Isten hozott Németország! Willkommen.

GÉZA: Danke schön, Filip!

FILIP *(megpuszilja Csöpit)*: Boldog karácsony, Csöpi! Hogyan utaztál?

GÉZA: Csöpi vezetett.

CSÖPI: Ezek a németek, mind Sumáher. Úgy mennek ezek az autópályán. Nem csoda, hogy megnyertétek a második világháborút. Win second háború, puff-puff.

GÉZA: Ne kezd már a hülyeséget! Nem nyerték meg. Nicht win, sondern verloren. Elvesztették.

FILIP: Elvettették.

CSÖPI: Akkor is megnyertétek. Van, aki, ha veszít, akkor is nyer.

GÉZA *(Csöpinek)*: Hagyd abba!

Filip gyorsan kiviszi a vasalót.

Géza megpróbálja felakasztani a kabátját, de nem talál fogást.

CSÖPI *(Filip után nézve)*: Ez egyre kisebb lesz.

GÉZA: Csöpi...

CSÖPI: Semmi, csak nem akar megnőni. Lehet, hogy törpe?

GÉZA: Fejezd be, mert érti.
CSÖPI: Vagy nő, de csak ott, ahol nem látjuk.
Filip visszajön.
GÉZA (*Filipnek*): Csöpi nagyon fáradt.
CSÖPI: Ne dumálj helyettem!
FILIP: Nehmen sie Platz... foklaljanak helyet.
*Géza leül az egyetlen használhatónak tűnő bárszékre. Csöpi állva marad.
Filip megpróbálja lesegíteni Csöpi kabátját. Csöpi nem engedi.*
CSÖPI: Foklaljanak. Ez nem rossz. De itt nagyon hideg van. Very cold!
FILIP: Cold? Nein cold...
CSÖPI: De, very cold!
GÉZA: Csöpi túl sokat vezetett... too much (*Kormányoz a kezével*)... az Autobahn... Csöpi schlafen...
CSÖPI: Húzd fel a fűtést!
Csöpi a fűtést matatja. Filip kénytelen segíteni neki. Csöpi minden fűtőtestet maximumra teker.
FILIP: Ah, müde! Csöpi ist müde? Fáradt Csöpi?
CSÖPI: De, hova üljek? Le lehet itt ülni? Csöpi sitzen? (*Gézának*) Te már ülsz.
GÉZA: Hát ülj le te is.
CSÖPI: Hova? Ide, az Egyeszkőre?
Filip észbe kap, kirohan, behoz egy újabb bárszékét, tépkedi róla a fóliát.
GÉZA: Na látod! Direkt neked vették... az Ikeából?
FILIP: Ja!
CSÖPI: Látom. Szép! (*Filipet figyel, aki összeszereli a széket*) Te pont olyan vagy, mint egy szocialista munkás, csak nem lehet tudni, hogy építed vagy bontod a szocializmust! Érted?
FILIP: Igen! Sozialismus!
A szék magas, az ülőrésze forog. Filip segít Csöpinek felülni.
FILIP: Itt jó?
Csöpi és Géza egymásra néznek.
GÉZA (*az asztalt tapogatja*): Ez is Ikea? You gemacht?
FILIP: Ja, ich gemacht.
CSÖPI: Látszik.
FILIP: Es ist Rohbeton... Es ist nass geschliffen, ein bisschen Farbe...
GÉZA: Szép, jó... nagy. Grosse.
CSÖPI (*meglöki az asztallapot, amit Filipnek nem sikerült a sietségben tökéletesen odailleszteni*): Ez asztal... morgen... kaputt.

FILIP: Nein. Super stabil.

CSÖPI: Géza nem tud fürni. Géza kein... für!

GÉZA (*Filipnek*): Csöpi pedig nem tud hallgatni.

FILIP: Nem kaputt, nagyon jó. Kávét? Kérsz, Csöpi?

CSÖPI: Kérek, igen.

Csöpi körbeforog a székével. Filip elkezd főzni a kávé.

CSÖPI: Látom, még nem fejezték be a felújítást.

GÉZA: Ne hülyéskedj! Az egy karácsonyfa! Újrahasznosított anyagból.

CSÖPI: Ez? És mit fog ehhez szólni az Angyalka?

FILIP: Géza? Te kávé? (*Filip felteszi a kotyogós kávé.*)

GÉZA: Ja, igen. I am happy we are here.

FILIP: Ich auch.

GÉZA: And... it's gut für, hogy Karácsonyra... te és Lujza...

Az egyik bőröndöt próbálja kinyitni.

CSÖPI: Nem abban van!

GÉZA: De ebben van! Csak beakadt a cipzár!

CSÖPI: Mert mindig rángatod!

GÉZA: Nem azért akad be, mert rángatom, hanem azért akadt be, mert rosszul hajtogattad be az inget. És becsípi.

Csöpi lassan leszáll a székéről. Odamegy, kinyitja a bőröndöt. Csöpi vissza a székéhez. Géza kivieszi a pálinkát.

GÉZA: Megmondtam, hogy itt van!

CSÖPI: Bravó!

GÉZA: Filip, ein bisschen pálinka?

Filip poharakat vesz elő a pálinkához.

FILIP: Ah, ja pálinka... Aber nem iszok erős. Es ist sehr früh. Túl Korán... korán...

CSÖPI: Nem Korán, Biblia, hahaha!

GÉZA: Jézusom! (*Kitölti a pálinkát*) Ne aggódj, nem erős! Nicht stark. (*Géza és Csöpi megissza az első adag pálinkát, Filip még nem.*)

FILIP: Isten, Isten.

CSÖPI: Filip, te nem vagy éhes vagy? Hoztam kolbászt.

Leszáll a székről, kivieszi a kolbászt, közben pakol, Filip eszközöket ad a Csöpi keze alá, kávé töl. Csöpi elkezd felszeletelni a kolbászt.

FILIP: Ja, most nem enni hús. Aber most csinálni diéta... Lujza hat gekocht. Főcött.

Csöpi kolbászt ad Gézának, Filipnek is, kézzel esznek. Filip kávé tölteget.

GÉZA: Vegetáriánus lett.

CSÖPI: Nagyon helyes. Nem is kell annyi húst zabálni, mint te! De azért egy kis házi kolbászt csak megkóstolsz.

FILIP: Nem hús, ne haragudj.

CSÖPI: Ez nem hús, ez kolbász.

FILIP: Klíma, CO₂ atmoszférába, nagyon rossz, transport, sok marha.

CSÖPI: Sok marha. Igaza is van. Nem is kéne már több húst enni. Vegyél példát róla.
Csőpi eszik.

GÉZA: Hallgass, mert te szereted legjobban a füstölt csülköt.

CSÖPI: Már nem is szeretem annyira. Az utóbbi időben fáj a gyomrom ezektől a zsíros, füstölt szaroktól.

GÉZA: Nem veszem észre. Vedd már le a kabátodat!

CSÖPI: Látsz te itt fogaszt? Nincs egy fogas. Nincs fogas. Wo ist fogas?
Filip elveszi Csőpi kabátját, az ajtóra akasztja.

CSÖPI: Jó, hát akkor kávézzunk!
Filip kitölti a kávé Csőpinek.

GÉZA: Danke schön.

CSÖPI: Van esetleg cukor? Zucker?

Filip elkezd keresni.

FILIP: Zucker... Kein Zucker.

GÉZA: Little milk?

FILIP: Milch... Ja, aber ich... kein Zucker. Keine Milch. Alergia.

CSÖPI (*Gézának*): Na, látod, ezért nem nő meg!

FILIP: Aber Lujza hozni aus Edekából.
Filip sms-t küld Lujzának, iszik egy kortyot a kávéjából.

CSÖPI (*Gézának*): Nagyon vártak minket!

GÉZA: Kibírhatalanra vezetted magad!
Csend. Csőpi újra elkezd beszélgetni.

CSÖPI: És? Ez itt mi volt, ez a hely? Ahol ti itt laktok? Raktár? Garázs? Istálló?

GÉZA: Dehogy! Szerintem ez hogyishívják... egy olyan industrielle building?

FILIP: Ja, Mühle. Ex-Mühle.

GÉZA: Mühle? Az malom.

CSÖPI: Malom? Nagyanám második férjének is volt malma. Aztán amikor az államosításkor elvették, nagyanyám azt mondta, elúszott a malom, megmaradt a majom! A férje, érted?

GÉZA: Hagyd már abba!

CSÖPI: Szép... Csak. Olyan üres minden. Kong, olyan kongó. Nincs egy kép se a falon. Üres... (*Mutogat*) Keine képek? Keine szőnyeg. Érted? Keine. Keine.

FILIP: Jah, üres, aber nem múzeum.

GÉZA: Ezek modern fiatalok.

CSÖPI: Mondtam, Géza, hogy hozzuk el azt a szőnyeget. A nagyanyámfélét.

GÉZA: Ne hülyéskedj, az nem fért volna be a kocsiba!

CSÖPI: És sokba kerül ez a... malom?

GÉZA: Ezt nem szokták megkérdezni.

FILIP: Was? Ich verstehe nicht!

CSÖPI: Mennyibe kerül a lakás?

GÉZA: Wieviel... kostet... Apartment?

FILIP: Ah... 1900... Tausend-neunhundert.

GÉZA: 1900 euró.

CSÖPI: Az sok. Vagy nem sok? És ti magatoktól költöztetek ide?

GÉZA: Mit gondolsz? Ide deportálták őket? Már elnézést!

CSÖPI: Ilyen helyre olyanok szoktak költözni, akiket kibombáztak.

FILIP: Ez nagyon cool, Loft. Alle mögliche Fabrikhallen és Markthalle és Bahnhof és Hospital...

CSÖPI: Igen, igen... Auschwitz, Birkenau...

GÉZA: Itt nem lehet ilyeneket, Csöpi.

FILIP: Értem a vicc, Csöpi. Aber ez kicsi vicces. Nem nagyon.

CSÖPI: Jó na, bocsánat, sorry, Filip. Sorry. Ti egyformán unalmasak vagytok.

Kínos csend.

GÉZA (*Filipnek*): És... milyen a munka? How is die... Arbeite?

FILIP: Arbeit? Viel arbeit. Jó munka. Sok.

CSÖPI: Jó sok munka, az gut money. Vagy nem?

GÉZA: Hagyd békén szegényt a pénzzel! Cég... Architekt cég?

FILIP: Igen, privat cég. Sáját.

GÉZA: Á, saját. Szabadúszó.

CSÖPI: Na, és azzal lehet jól keresni? Mennyi fizetés? Salariu... Money? Bani?

Csöpi mutatja.

FILIP: Kétezer...

CSÖPI: Kétezer?

FILIP: Kétezer-ötszáz...

CSÖPI: Kétezer-ötszáz?

FILIP: Háromezer...

CSÖPI: Na, az már jobb.

FILIP: Before tax...

GÉZA: Ja, háromezernégyszáz before tax, tehát adózás után.

CSÖPI: Ennyit én is értek!

FILIP: Szeretném én is inni meg a kávémm...

Filip a telefonjába pötyög.

GÉZA: Zavarunk... Disturb?

FILIP: No, no disturb... Nem, ich freue mich. Boldog vagyok! Kein Problem.

Csöpi kivesszi a táskájából a gyógyszereit.

CSÖPI: Kérek szépen vizet.

Filip nem a kagylót használja, hanem kimegy vízért. Géza kipróbálja a csapot.

CSÖPI: Nincs víz?

Géza inti, hogy nincs. Filip vizet hoz, Csöpi beveszi a gyógyszereit.

GÉZA: Megint mennyit veszel be?

CSÖPI: Amennyit kell! Ne szólj bele! Mindjárt fogom magam és hazamegyek.

GÉZA: Dehogymész. Ne veszekedj velem!

FILIP: Ne feckedj... Nem felekedj... fecked. Feckedjetek!

GÉZA: Veszekedjetek. Veszekedni. Én veszekszem. Te veszekszel. Ő veszekszik. Ne veszekedjetek.

CSÖPI: Én veszekedek! Te veszekedel. Ő veszekedik.

GÉZA: Én veszekszem.

CSÖPI: Én veszekedek.

GÉZA: Te veszekedsz!

CSÖPI: Én veszekedek!

GÉZA: Látod, Filip? Ilyen a magyar karácsony. Ungarische Weihnachts, ungarische Wirtschaft.

CSÖPI: Ungarische Multikulti.

FILIP: Ja Multikulti-Willkommenskultur! Németország jönni sok ember, jönni sok vonatok, integet a zsebkendő, willkommen mindenki. Multikulti jó dolog.

CSÖPI: Jó-jó, multikulti... de te magyarul tanulsz?

GÉZA: Mit mind faggatod?

CSÖPI: Ungarisch lessons?

FILIP: Im ungarischen Institut ja, ja. József a tanár...

Géza pálinkát tölt.

GÉZA (*Filipnek*): Legalább szagold meg. Házi szilva... Házi szilva. Hause Plum.

Filip az első adag pálinkát felhajtja.

GÉZA: Jó, mi?

FILIP: Házi szilva. Stark. Erős.

GÉZA: Na akkor boldog karácsonyt! Frohe Weihnachts.

Koccintanak egy kört.

FILIP: Egészségedre! Isten-Isten! Ez kurva jó!

Csöpi megőrül.

CSÖPI: Kurva jó! Haha! Kurvaélet!

FILIP: Geci!

CSÖPI: Lófasz a seggedbe!

FILIP: A kurva anyád!

CSÖPI: Neked is! Te fasz!

FILIP: Baszd meg!

CSÖPI: Anyád picsája!

GÉZA: Csöpi!

FILIP: Büdös kurva életbe kapd be a faszom. Ah, noch ein: Vesszen Trianon!

CSÖPI: Vesszen Trianon! Te, ez megtanult magyarul!

GÉZA: Hallom.

CSÖPI: Hozom a kocsonyánakvalót, meg mindent!

Csöpi feláll és odasiet a csomagokhoz, elkezdi kipakolni. Disznócsülköt vesz elő és egy konyhai bárdot. Mindkettőt Filip kezébe nyomja.

CSÖPI: Ezt fel kéne vágni. (Pakol) Lapító?

GÉZA: Bord... bording.

CSÖPI: Fel kéne ezt vágni. Tájön.

GÉZA: Slicen-ön.

FILIP: Ich?

CSÖPI: Já, já, te, így, így.

Filip elővakar konyhai kesztyűt, felveszi. Undorral elkezdi feldolgozni a húst. Csöpi tovább pakol. Fül, farok, hagyma, mindenféle kocsonyábaavaló, különböző nejlontasokba pakolva.

CSÖPI: Na nézd meg, milyen rendes, szeretem!

GÉZA: Danke schön, az azt jelenti, köszönöm szépen.

CSÖPI: Ne mind játszd a német tanárt!

GÉZA: Csak jelzem, hogy mit illene mondani.

Csöpi a bőröndjéből egy nagy fazekat is elővesz. Fel akarja tenni, de a tűzhely keskeny.

CSÖPI: Nincs más kályha? Grósze aragáz?

FILIP: Nein, sajnós.

CSÖPI: Ezen soha nem fog megfőni... Tudtam, hogy én fogok főzni. Filip-pel. Csöpi és Filip together... főzni.

FILIP: Ja, ja, főzni.

Filip közben a csülökkel küzd.

CSÖPI: Na látod, még a végén megbarátkozunk!

Csöpi tovább pakol. Kicsit olyan, mintha a teljes éléskamrát elhozta volna magával.

GÉZA: Fogpiszkálót minek hoztál?

CSÖPI: Fogast is hozhattam volna!

3. JELENET

Megérkezik Lujza. Kezében edekás táska van, benne a bevásároltak.

LUJZA: Sziasztok. Szia, Apu!

GÉZA: Na végre! Szervusz, kicsi drága, hogy vagy?

LUJZA: De jó, hogy jöttetek!

Hosszabb puszilkodás, Lujza és Géza.

CSÖPI: Látom, örülsz Apádnak.

Lujza megöleli Csöpit is.

LUJZA: Jaj na, neked is örülök!!

CSÖPI: Na, lássalak! Új frizura! Kicsit sápadt vagy! *(Filipnek)* Meine Tochter mindig Apja seggét nyalja.

LUJZA *(Filipnek)*: Sie ist eifersüchtig. Féltékeny.

CSÖPI: Dehogyan vagyok féltékeny! Tőlem aztán nyugodtan nyalhatjátok egymás...

GÉZA: Lujzika, gyere koccintani, idei termés a kicsi szilvafáról.

Géza pálinkás poharat ad Lujzának, isznak.

CSÖPI: Mániákusan ülteti a fákat. Már vagy ötvenet, fünfzehn elültetett! Meg is haltak mind.

GÉZA: Nem igaz, az alma is terem, és a dió is...

CSÖPI: Még a fák is kiszáradnak tőle!

LUJZA: Látom, formában van. *(Gézának)* Hoztam neked tejet!

Lujza odaadja a tejet és egy poharat, cukrot.

GÉZA: Köszönöm, kicsi, drága!

CSÖPI: Én meg hoztam kocsonyánakvalót.

LUJZA: Azt látom.

Géza elveszi a cukrot, elkezd kibontani, és tejet tölt magának.

CSÖPI: Filip segít felválni, civilizált európai, környezetbarát. Nagyon kedves. És szép szőke.

LUJZA: Nem is szóke.
 CSÖPI: De minden német szóke.
 GÉZA: Én is szép voltam, és szóke, pedig nem is vagyok német.
Géza cukros tejet készít magának, nagyon sok kanál cukorral.
 CSÖPI: Te aztán gyönyörű voltál... Mindig öt cukrot tesz bele... Lujza mindig lájk germán turista.
 LUJZA: Mama, figyelj! *(A szemétre mutat, kihalássza Csöpi zacskóit, és a szelektíves kukába dobja a műanyagot)* Ezeket oda!
 CSÖPI: Jaj, tudom! Szelektív! *(Filipnek)* Dachstein bakancs, metál hátizsák, fel a csúcsra, Triumph der akarat...
Lujza megöleli Filipet. Csöpi figyelőket.
 CSÖPI: A hegyekben, Karpaten, múlté kelet-német turisták, szép izmosak, szép szókek, pont, mint te. Vagy majdnem pont.
 LUJZA *(Filipnek)*: Und du? hast du gleich eine Aufgabe bekommen?
 FILIP: Ja. Ich weiss gar nicht, wem sie ähnelte.
 CSÖPI: Karácsonyra csak kell egy kis kocsonya.
 LUJZA: De hát direkt főztem. Na, nem baj. Hogy utaztatok?
 GÉZA: Jól utaztunk nagyon. Anyukád vezetett.
 CSÖPI: Persze, mert megbuktál a sofőrvizsgán, mint kilencvenben a diktatúra!
 FILIP: Es ist extrem warm hier. Ich schwitze beim bloßen Rumsitzen.
 LUJZA *(Gézának)*: Mama felhúzta a fűtést?
 GÉZA: Persze, ahogy megjöttünk, azonnal. Le se vette a kabátját.
 CSÖPI: Mert gyűlölöm a hideget!
 FILIP: Hideg! Nichts hideg. Heiss.
 LUJZA: Filip Viking. Sose fázik.
 CSÖPI: De a mi kaukázusi génjeink nem bírják ezt a nedves német időjárást.
 FILIP: Könnten wir vielleicht doch das Fenster öffnen?
 LUJZA: Nein, bitte.
 FILIP: Keine Luft, levegőt.
 LUJZA: A huzatot se bírja.
 GÉZA: Arme, Filip. Nem lehet könnyű neked! Fullasztó hőség, kocsonya, a mosógép leve, ami mindig belefolyik a fürdővízbe... emlékszel, amikor nálunk voltál? A water from mosógép. Waschmaschine...
 FILIP: Ja, ja. Emlékszem...
 CSÖPI: Jaj, milyen költői!
 GÉZA: De azt egy életre megjegyezted, hogy Bukarest ist nicht Budapest.
 LUJZA: Azt meg.

Megszólal Lujza telefonja. Leáll, Filip egyből indul. Lujza felveszi, elkezdi németül beszélni.

LUJZA: Ja, grüss dich...

Filip kinyitja az ajtót. Huzat.

CSÖPI: Ez mi?

GÉZA: Mi volna? Luther Márton szelleme.

CSÖPI: Utálom a huzatot.

FILIP: Nur ein Moment, bitte. Nem kapok levegő.

Filip becsukja az ajtót.

LUJZA: Filip, der kleine Kurde kommt um 9. (Reggel kilenckor jön a kis kurd.)

FILIP: Vielleicht solltest du eventuell Bescheid sagen, dass sie sich benehmen. (Akkor azért talán kéne szólni nekik, hogy viselkedjenek rendesen.)

LUJZA: Sie können sich nicht benehmen. (Nem tudnak viselkedni.)

CSÖPI: Jaj, de szép ez a német nyelv! Mint a gépfegyver ropogása.

Lujza elkezdi a zacskókat pakolni, próbál rendet rakni anyja káoszában.

CSÖPI (*Lujzának*): Olyan nyüzötnak látszol. Eszel te eleget? Időnként tehetnél egy kis pirosítót.

LUJZA: Nem használok pirosítót.

CSÖPI: Pedig hidd el, hogy nagyon jól állna. Kicsit emelne az aszpektusodon. Hoztam neked algamaszkt, szép, sima lesz tőle a bőröd...

LUJZA: Én akkor most megteríték.

CSÖPI: Még nem fejeztem be! (*Magához húzza a fazekat*) Mikor lesz víz?

LUJZA: Jövő héten lesz.

FILIP: Nächste Woche... jövő hét installieren.

Filip elveszi és kiviszi a fazekat, hogy vizet tebessen bele.

GÉZA: Lujzikám, hallottad, hogy megnyertem a Bihari-féle rágalmaszki pert másodfokon?

CSÖPI: Ne kezd a pereidet!

Filip visszajön a fazékkal. Beszélgetés közben odateszik a kocsonyát főni.

GÉZA: Természetesen megtámadták, de nem baj, mi megyünk a legfelsőbb törvényszékre. Az államelnök kártérítést fog fizetni... Ez egy sehr wichtige Prozess, a ruménien President fizetni fog! Pay, zahlen.

FILIP: Der Staatspräsident?

GÉZA: Mert ugyanis ez rágalmaszki, calomnie, az úgy volt, hogy az államelnök lenyilatkozta a sajtóban, hogy a szekuritáté emberei között volt... Hogy besúgó volt a Bihari Laci.

LUJZA: Laci bácsi besúgó volt!?

GÉZA: Nem! Épp azt mondom, hogy nem volt az!

CSÖPI: Inkább kérdezzed meg a lányodtól: „Hogy vagy? Mit csinálsz?”
GÉZA: Mért, te megkérdezted?
CSÖPI: Csak magad körül forogsz.
GÉZA: Akkor: Hogy vagy, Lujzika?
LUJZA: Nagyon. Jól.
GÉZA (*Csöpinek*): Na látod!
CSÖPI: Egész életemben egoistákkal voltam körülvéve.
Csöpi bedobja az utolsó répát is a fazékba, és kimegy.
GÉZA: Szóval a presedinte nagyon mérges/ideges lett. Very angry. És megjelent a sajtó is... összeírtak azok is mindenféle hazugságot! De bepe-relem őket, a Muresánt a Vatrától. És Markó Béla is tehet nekem egy szívességet!
LUJZA: Ezt el kéne most már engedni, apu!
GÉZA: Ez nem olyan egyszerű... én is hoztam valamit!
Géza hosszan keresgél, aztán a zakója belső zsebéből diadalmasan elővesz egy kazettát. Lujza és Filip közben nagy lendülettel teritenek, beállítják a székeket satöbbi.
GÉZA: Van egy Kassettenrekorder, ami... funktionieren?
FILIP: Megnécem später.
GÉZA: Ez egy beszédem, amit 90 márciusában tartottam. Fel kéne tenni. Szóval ezt a hangfelvételt... diese record... inregistrare... most került elő, és egy nagyon fontos beszédem van rajta... my speech.
Csöpi visszajön, kezében Géza ünneplőzakója.
CSÖPI: Na, mi van? Lesz evés, vagy mire várunk?
GÉZA: Na jó, akkor majd később.
Elteszi a kazettát. Géza felveszi a zakót, Filip bekapcsolja a karácsonyfa világtítását, ami zenél is.
GÉZA: Ez nagyon szép.
LUJZA: Ugye?
FILIP: Ich gemacht.
LUJZA: Apu, te ide. Mama, te ide ülsz.

4. JELENET

Csőpi elfoglalja a helyét. Filip fotót készít. Lujza szorosan az apja mellett, Csöpi egyedül, majd Filip a másik irányból is készít fotót, Csöpi magához húzza Lujzát. Lujza kimeri a levest.

CSÖPI: Mi ez?

LUJZA: Rákleves.

CSÖPI: Ne tegyem fel a virslit?

GÉZA: Nagyon jó illata van. A franciák is ezt eszik karácsonykor.

CSÖPI: Na de én nem vagyok francia.

LUJZA: Olyan jó, hogy jöttetek! Fogjuk meg egymás kezét! Akkor Isten hozott benneteket! De jó, hogy itt vagytok! Mindenki hunyja be a szemét egy pillanatra!

Megfogják egymás kezét. Csöpi egy kicsit bezitál, aztán odaadja ő is.

LUJZA: Föld kihordta,

víz tartotta,

Nap érlelte,

kedves Föld, kedves víz, kedves Nap,

tőled létünk mindent kap.

Jó étvágyat!

Mindenki mondja: Jó étvágyat!

CSÖPI: Mi volt ez a jámbor versike?

LUJZA: Hálaadás. Tanultam.

CSÖPI: Vajon hol? Újra beiratkoztál az óvodába?

LUJZA: A menekültotthonban.

CSÖPI: Oda meg hogy kerültél?

LUJZA: Ott dolgozom.

GÉZA: Azért az érdekes lehet, nem? Szíriából jönnek most a legtöbben! De Afganisztánból és Irakból is még mindig jönnek?

LUJZA: Afrikából is, szerencsétlenek, egyik hajó süllyed el a másik után...

CSÖPI: Azt hittem, a regényedet írod.

Csőpi áttolja Gézának a tányérvját.

LUJZA: Igen, de abból nem lehet megélni.

CSÖPI: Ja, hogy nem. Mért? Nincs kiadó?

LUJZA: Majd, ha kész lesz. Első könyvre nem adnak előleget... De van egy ügynök, aki nagyon érdeklődik, és... *(Filipnek)* Agent...

CSÖPI: Szegény Lujza! És sokat kell dolgozz ebben a... migráns otthonban?

GÉZA: Menekült.

LUJZA: Menekültotthon. Ez a hivatalos neve Németországban.

GÉZA (*Filipnek*): Csöpi csak a migráns-tévé nézi. Az tudod mi?

FILIP: Was?

GÉZA: M1.

Géza újra tölt mindenkié. Csöpi lehajol, és a hűtőszekrényből kivesszi a kolbászt és a kenyeret. Elkezd az enni.

LUJZA: So ist es, wenn ich ganz normal von meiner Arbeit erzähle... (Ez történik, ha tök normálisan beszélek a munkámról)

CSÖPI (*Gézának*): Ne igyál annyit, nem látod, hogy nézel ki?

GÉZA: Te is már a harmadik pohárnál tartasz.

CSÖPI: De én kedves vagyok tőle, te meg seggrészeg.

GÉZA: Te? Kedves? Bár az lennél...

CSÖPI: És ez valami rendes állás, vagy valami átmeneti?

GÉZA: Most kedves...

LUJZA: Mi az, hogy rendes állás?

CSÖPI: Hát, hogy itt most fizetést is kapsz?

LUJZA: Persze. Meséket írunk a gyerekekkel!

GÉZA: Tehát kap fizetést.

Lujza elveszi a vizeskancsót, és feláll, mindenkié vizet tölt, a Papával kezd.

LUJZA: Zseniálisak. Az egyik kislány például azt találta ki, hogy egy hatalmas, hétfejű sárkány tartja fogva. Egy tó fenekén. Ő menekülni próbál, segítségért kiabál. De nem jön senki, pedig a mamája ott napozik a tó partján, virágos fürdőruhában...

CSÖPI: Aha. És kell ehhez valami külön képesítés? Vagy csak úgy akárki...

LUJZA: Milyen képesítés? Úgy csinálsz, mintha nem tudnád, hogy tudok írni.

FILIP: Du bist sehr talentiert. Lujza nagyon talentiert ihró.

CSÖPI: Ihró... Ja, az biztos. (*Filipnek*) Te magyarul olvasod? Brávó! Csak gondoltam, kell valami papír is hozzá, pedagógusi diploma vagy ilyesmi.

Csöpi feláll és ránéz a kocsonyára.

CSÖPI: Ezen a kályhán sose fog megfőni.

Csöpi elkezd leszedni a habot a kocsonyáról.

LUJZA: Múltkor például belekapaszkodott a karomba egy négyéves kurd kisfiú, akinek meghaltak a szülei...

CSÖPI: Talán majd húsvétra kész lesz.

LUJZA: A nagymamájával jött... der kleine Kurde, du weisst (a kis kurd, tudod)... Belém kapaszkodott, és azt mondta: Lujza, te vagy az én anyukám! Lujza, du bist meine Mutti.

CSÖPI: Meine Mutti. Ezt a kurd kisfiú mondta?
LUJZA: Igen. Baj?
CSÖPI: Nem, nem baj.
LUJZA: Nem akart elengedni...
CSÖPI: Filip, neked mi a véleményed?
FILIP: Sie ist sehr stark, eine sehr... (Nagyon erős, egy nagyon...)
CSÖPI: Nem Lujzáról! A migránsokról!
FILIP: Starke Persönlichkeiten... (erős egyéniség) (*Mosolyog Lujzára.*)
GÉZA: Igen... erős egyéniség.
FILIP: Nagyon stark, erős, szép, temperament... Aber man muss auch aufpassen, sonst, wenn ihr was nicht passt... (de vigyázni kell vele) ha valami nem tetszik, akkor bummm... du kriegst ein rein...
CSÖPI: Ja, bummm, bummm, akkor kapsz a pofádra... tud veszekedni rendesen, az biztos!
GÉZA (*Csöpinek*): Nem igaz, sokkal jobb természete van, mint neked.
CSÖPI: Mikor előveszi azt a vad, hideg, hegyi pillantását, olyankor még én is félek tőle!
Lujzának.
GÉZA: Te? Te nem félsz senkitől. Sajnos.
CSÖPI: Jó, nem félek. De utálok az ilyen farizeusokat, mint ti. Zsebkendőt lobogtattok a túlsúfolt vonatoknál, ugye? Menekültotthonban dolgoztok, vegetáriánusok vagytok, kitiltatjátok a kázinókból a disznóhúst, az iskolákból Goethét, leszedtetitek a keresztek a falakról! Mert azt hiszitek, hogy a szelektív szeméthyűjtés és a politikai korrektség majd megment titeket a kárhozattól!
GÉZA: Ez most hogy jön ide?
CSÖPI: Úgy! Ahogy itt ülök és nézelődök, pont ez jut eszembe.
FILIP: In meinem Traum war es genau so, deine Mutter hat erzählt, und ich habe nichts verstanden. (A múltkor ezt álmodtam, anyád beszélt, és nem értettem egy szót se.)
LUJZA: Réválom volt?
CSÖPI: Nyugodtan fordítsd le, és azt is fordítsd le, hogy jön ide az a sok kis nyikhaj néger, azt se lehet tudni, hogy honnan! Majd megnézhetik magukat!
LUJZA: Nem tudom, hogy sírjak vagy röhögjek.
GÉZA: Lányok, lányok így nagyon el fogtok fáradni. Igyunk már meg egy kis békepihenőt? (*Veszi a pálinkás üveget*) Filip, te még bírod?
FILIP: Ja, genau.

Géza tölt a poharakba.

GÉZA: Persze hogy genau. Lujzika, kérlek, csak az én kedvemért.

CSÖPI: Nekem nyugodt a lelkiismeretem.

GÉZA: Na, akkor a nyugodt lelkiismeretedre!

Koccintanak.

GÉZA: Na úgy, na, egészségünkre!

CSÖPI: Tschüss!

FILIP: Isten, Isten!

Filip zavarában magára önti a ráklevest.

CSÖPI: Ugyanolyan balfasz, mint te vagy!

FILIP: Szeretném mondani válámit.

Előveszi a cetlijét, megköszörüli a torkát. Mindenki ránéz. Tagoltan olvas, artikulál.

FILIP: Kedves Csöpi, kedves Géza, Lujza!

Csöpi és Géza összenéznek.

FILIP: Az én gyerekkorban Nyugat-Berlin szép és... harmonisch... nagy szabaccság... nagy csendek... almás piték tejszínhabbal, kulturált konverzációk, apukámnak egy darab salátalevél-reccsenés is nagyon hangos erő...

CSÖPI: Na né, miből lesz a cserebogár!

FILIP: Tévutazások... távutazások, nyári nagypapim ausztriai nyaralója mendencével, anyám zongorával játszadozik, és ismereti groupba megyen!

Filip közelebb lép Lujzához, aki döbbenet hallgatja.

FILIP: De ennek szerencsés vége, mert találkozom szép lányotok és a családját, szép Transzilvániából (*Csöpi ránéz Gézára*), ahol a kis kidőlt-bedőlt hácák, a lyukas úton lovas szekér, zsíros levesek, és ismertem meg a repülő tányérok, lábosok, tévés kutyuk, nem csend, nem nyugalom, nyárson üvöltés, meztelen felsőtesttel!

GÉZA: Nagyon szép beszédet mondasz, Filip, csak egyáltalán nem tudom, hogy miről beszélsz.

FILIP: Ein moment.

Filip zenét tesz. Rappel.

FILIP: Hé, kislány, itt vagyok, gyere ki a ház elé,
a szekér jól beállt, a szívem már tiéd,
a pereputtyom készen, meg az egész násznép,
ép ész ide nem kell, csináljuk most másképp...

Csöpi elkezd tapsolni.

CSÖPI: Bravó! A ritmust kéne kicsit jobban tartani, különben nem volt rossz!

GÉZA: Hallgass már, Csöpi!
FILIP: Kedves Csöpi, kedves Géza, ezért kérem szépen lányotokat feleségül.
GÉZA: Azt hiszem, hogy ezt tőle kéne megkérdezni.
FILIP: Lujza? Was sagst du?
LUJZA: Ez nagyon hirtelen... nagyon jó, ez a google fordító? Hogy tanultál meg ennyi szöveget? József is segített? Danke.
Csend.
CSÖPI (*Lujzának*): Most mi van? Megjijedtél? Ne félj, nem kell beszarni! Van, ami még a házasságnál is rosszabb. Vagy nincs?
GÉZA: Nincs
Lujza megöleli Filipet. Megcsókolják egymást.
CSÖPI (*Gézának*): Te meg mit könnyezel? Hülye. Itt könnyezik! Örülj, hogy viszik! Mit akarsz? Hogy vénlányként haljon meg? Nagyszerű! Bravó! Erre koccintunk!
GÉZA: Még nem is momdott igent!
CSÖPI: Dehogynem! Nem látod, hogy megpuszilta? Ne búsulj, legalább nem román!
GÉZA: Azért az is fontos, hogy szeressék egymást...
Filip kezd el elsőként táncolni, felkéri Lujzát. Kis idő múlva Géza lekéri a lányát. Vad rock'n roll-t jár vele. Filip egyedül táncol, Csöpi a széken ülve, amíg ki nem akad a dereka. Akkor kimegy. Géza elfárad, leül. Elkezd enni a maradék ráklevest. Lujza és Filip összeölelkeznek.

5. JELENET

Lujza és Filip csókolóznak, Géza eszi a ráklevest.
GÉZA: Lujzika, boldog vagy, kislányom? Kicsi nagylánya Apukának.
Géza megint előveszi a kazettát.
GÉZA: Na akkor meghallgatjuk?
LUJZA: Most, kérlek, ne!
GÉZA: Egyszer az alapokat szeretném neki elmagyarázni, hogy értse, ha már ő lesz a vejünk! Szóval, mi magyar kisebbség vagyunk Romániában. Tudod, mi az, hogy kisebbség? Minoritét?
LUJZA: Tudja!
GÉZA: Nem kell egyből felcsattanni, mint drága anyukád.
FILIP: Ja, ja, ja. Ungarn aus Siebenbürgen.
GÉZA: De nemcsak, ott vannak a katalánok vagy az írek, a baszkok...

FILIP: Baszkoknak sok terroristák.

GÉZA: Ein bisschen pálinka!

Géza pálinkát tölt magának, a fiatalok nem reagálnak a kérdésre.

GÉZA: Szóval... szóval mi egy nagyon békés kisebbség vagyunk. We are peace minority.

CSÖPI (*Csőpi az ajtóból*): Bár mi is robbantgattunk volna! Akkor nem itt tartanánk.

LUJZA: Mama!

CSÖPI: Bár jött volna be a Putyin tankokkal, és verte volna szét az egész országot.

GÉZA: Muszáj mindig úgy viselkedni, mit egy őrült? Mert már a kommunizmusban in communism... press... magyarok press... és amikor, 89-ben jött a forradalom... a revolution 89 after Ceausescu... és összedőlt a rendszer... Hogy mondják, hogy rendszer?

LUJZA: System.

GÉZA: System, alte system kaputt... igen... és akkor jött a neue system... building neue system... Ungarischen in Transylvania... elkezdtek a jogukat követelni... protest for Hungarian school... emberi jogokat... drept... a human rights, for Hungarians protest.... In University... In Gymnasium... Ungarisch lernen Ungarisch!

FILIP: Ja, klar.

GÉZA: Tudod, ki az a Horthy?

FILIP: Horthy? Nein. Nem.

LUJZA: Honnan kéne tudja, mégis?

GÉZA: Ott kezdődött minden. Második bécsi döntés. Romanian afraid Transylvania Hungarian... Ez egy big scandal, grosse interethnic conflict. És akkor elkezdtek a propagandát. Nationalische propaganda. S az idiot people elhitte.

FILIP: Ja propaganda... Die Leute sind dumm.

GÉZA: Az mi a dumm?

FILIP: Dumm... stupid...

GÉZA: Kérsz? (*Tölt.*)

CSÖPI (*a szobából kiabál*): Ne igyál már megint!

Géza tölt Filipnek és magának, megisszák a pálinkát.

GÉZA: Szóval akkor a magyar és román barát, szomszéd... Többet nem beszéltek... Kein sprecht... Csak a propaganda... a Securitatének a propagandája... akkor megnézed...

LUJZA: Kit érdekel ez már?

GÉZA: Én az életemet kockáztattam, és ti még egy kazettát sem tudtok meghallgatni.

Géza ismét tölt.

GÉZA (*Filipnek*): Te kopaszodsz?

FILIP: Was ist das, kopacodsz?

GÉZA: Kopaszodsz.

FILIP: Ja, scheisse.

6. JELENET

Csőpi visszajön, megáll az ajtóban. Kényelembe helyezte magát, fején hajcsavarok. Kezében nyomtatott oldalak. Olvas.

CSÖPI: „A lány az Anyja halántékának szegezi a vadászfegyvert: Ez most nem vicc, nagyon figyelj, most az egyszer ne értsd félre, amit mondok, mert nem fogom megismételni. Én nem vagyok papagáj, és te nem vagy hülye. (*Lujzának*) Köszönöm! Nem szeretném, ha hülyén halnál meg. A vérfürdő nem érdekel, utálok szétloccsant agyvelőt látni, kifolyt beleket, leszakadt végtagokat, hajcsavarokat vértócsában...” (*Lujzának*) Kicsit bő lére van eresztve. Lehetne sokkal fesesebb.

LUJZA: Ki engedte meg, hogy beleolvass?

Lujza elindul Csőpi felé.

CSÖPI (*folytatja*): „Azt sem akarom a véreddel felírni a falra, hogy »Helter Skelter«.”

LUJZA: Szkelter! Sz!

CSÖPI: Szkelter. „A halál önmagában nem érdekel. Csak azt szeretném, hogy megszűnj létezni. Hogy ne legyél. A többi az boldog karácsony, nélküled még a kocsonya is ízletes, megesszük a csülköt, már nem kell jónak lenni, se vegetáriánusnak...”

Csőpi abbahagyja az olvasást.

CSÖPI: Ugye, milyen jól jön az embernek egy ilyen szörnyű anya?

LUJZA: Ez nem a valóság! Ez fikció!

FILIP: Nur fikció!

LUJZA: Különben sincs kész. Mi az, hogy fesesebb?

CSÖPI: Helyenként vannak benne üresjáratok... Szerintem a gépfegyver sokkal jobb lenne, mint a vadászfegyver. „Kibiztosítom a gépfegyvert.”

LUJZA: Add ide!

Lujza kivesszi a kéziratot Csőpi kezéből.

CSÖPI: Géza, neked mi a véleményed?

GÉZA: Nem tudom, de nem engedte meg, hogy olvasd.

CSÖPI: Apád csak ilyen semmitmondó hülyeségeket tud mondani, hogy „nem tudom”. Ahányszor megkérdezem tőle, milyen a ruhám, azt mondja: „nem tudom”. Vagy milyen az idő kint, „nem tudom”. Ha még egyszer azt mondja, hogy „nem tudom”, akkor lelövöm gépfegyverrel.

Lujza vissza.

LUIZA: Nincs abban az állapotban, hogy azt akarnám, bárki beleolvasson!

GÉZA: Írhatnál már valami másról is, mint anyukádról.

CSÖPI: Mondjuk az apukádról!

LUIZA: Ez az első regényem.

GÉZA: Igen, de voltak már versek anyukádról.

LUIZA: De csak németül...

GÉZA: Novellák anyukádról...

LUIZA: Senki nem olvasta őket.

GÉZA: Tárca anyukádról, egypercesek anyukádról, haikuk anyukádról.

LUIZA: Apu, befejezted!? Egyébként holnap jön hozzánk az a kurd kisfiú, akiről beszéltem.

CSÖPI: Micsoda?

LUIZA: Már rég el akartam mondani, csak nem jutok szóhoz. A menekültotthon kért meg, hogy fogadjuk be pár napra. Olyan kék szeme van, mint a tenger. És ekkora keze van, érted, ekkora! A Tiergartenbe is elvihetnék valamelyik nap.

GÉZA: Az az állatkert, nem?

CSÖPI: Engem nem érdekelnek az állatok.

LUIZA: Úgy hívják, hogy Zaza.

CSÖPI (*Gézának*): Most mit mind matatsz ott, olyan balfasz vagy, hogy nézni is rossz. Hallottad, most mit találtak ki ezek?! Hogy idejön valami kurd menekült karácsonyra. Hogy én etessem kocsonyával.

LUIZA: Nem eszik disznóhúst!

CSÖPI: Majd a végén velünk alszik egy ágyban. Aztán jól megkésel, vagy felrobbantja magát.

LUIZA: Mama, ez egy gyerek! Egy négyéves szerencsétlen árva kisgyerek, akinek megölték a szüleit. Te tudod egyáltalán, milyen érzés az, amikor belenéz a szemedbe egy ilyen ártatlan gyerek?

CSÖPI: Miért? Gondolod, hogy én nem tudom!?

FILIP: Dass ist nur ein... csak egy kizsgyerek, Csöpi...

CSÖPI: Persze! Mind azt mondják, hogy ők kisgyerekek.

GÉZA: Most megint túlzol, Csöpi. Mit csináljon az a szerencsétlen kisgyerek?
CSÖPI: Mit tudom én? Ússzon haza.
LUJZA: Te nem vagy normális.
CSÖPI: Egész Európa el fog tűnni, nézd csak meg.
LUJZA: Na és?
CSÖPI: Így tűntünk el mi is! A mi kultúránk! Az ország területének kétharmadáról kellett lemondani! Hallod, Filip? Kétharmad! Trianon!
FILIP: Több mint száz éve! Unglaublich!
LUJZA (*Filipnek*): Du hast keine Ahnung, also halt dich da raus! (Neked fogalmad sincs, úgyhogy ne szólj bele!) És hány nagy kultúra tűnt már el a picsába?! A Római Birodalom, Babylon eltűnt, a mayák...
CSÖPI: Ti, németek fogtok eltűnni a leghamarabb. Deutschland über alles!
FILIP: Mein Gott!
LUJZA: Én nem vagyok német!
CSÖPI: Hát nem is! Te egy agymosott vagy! Mintha nem is az én lányom volnál.
GÉZA: Csöpi, fékezd magad.
LUJZA: A németek már rég feldolgozták a múltjukat. A magyarokkal ellentétben.
FILIP: Keine aktiv Nazis.
CSÖPI: Akkor mik? Passzív nácik?
LUJZA: Tanulhatunk tőlük!
CSÖPI: Persze! Például azt, hogyan kell gázkamrákat építeni! De olyat, ami működik is!
GÉZA: Megörültél?
CSÖPI: Majd, ha a románok is kiírják végre-valahára a kolozsvári színházra, hogy építette Janovics Jenő, akkor majd esetleg tárgyalhatunk!
GÉZA: A kolozsvári színházat nem Janovics Jenő építette!
CSÖPI: Kit érdekel?
GÉZA: Egyébként ukrainai zsidó volt...
CSÖPI: Hülye liberális!
LUJZA: A németek nem félnek szembenézni a kibaszott múltjukkal!
CSÖPI: Háromezer-ötszáz eurós havi átlaggal lehet bátran szembenézni a kibaszott múlttal!
GÉZA: Hiába mondd, hogy „nem érdekel”, a tények ismerete nélkül nem lehet komoly véleményt ...
CSÖPI: De nekem megérzéseim vannak!
GÉZA: Megérzéseid egy tehénnek is vannak!

FILIP: Ne fece... fecekedjete! Kárácson ván! Holnap menni vele Weihnachtsmarkt... a karácsony markt, vásár. Te is jössz!

CSÖPI: Én nem megyek.

LUJZA: Lófasz Karácsony.

GÉZA: Hogy beszélsz?! Nem látod, anyád mennyi kocsonyánakvalót hozott nektek?

LUJZA: Magának! Nem nekünk! Egyáltalán nem érdekli a családja!

CSÖPI: Nem is ti fogtok érdekelni, amikor egy egész kultúrát semmisítenek meg!

LUJZA: Milyen kultúrát... mikor milliók menekülnek! Nyakunkon a klímakatasztrófa! Mások szaladnak a szárazság és a cunamik elől! Lassan nem lesz ivóvíz Indiában, pár év és itt se...

CSÖPI: Mit érdekelnek engem a szomjazó indiánok?! Neked a saját közösséged jogaiért kell harcolni. Ez a dolgok rendje! Miért nem harcolnak inkább? A saját hazájukért!

LUJZA: Mert háború van, érted? Bombáznak!

CSÖPI: Nyaljátok csak Angela Merkel seggét, ölelgessétek a migránsait! Csak aztán egyikőtök se meneküljön sírva haza Erdélybe, olcsó házakat venni, falun.

GÉZA: Tényleg nem ugyanaz a kettő, de Angela Merkel az elmúlt évtizedek legjobb...

CSÖPI: Még a Kommunista Pártba se léptem be...

GÉZA: Ez igaz. Pedig minden reggel be kellett menjen a szekura tanítás előtt.

CSÖPI: És zsaroltak, zsaroltak, hogy jelentsek a diákjaimról, akik szamizdatot nyomtattak. És akkor sem féltem azt mondani, hogy nem! Akkor is megmondtam nekik a véleményemet! Pedig akkoriban, ha sokat pofáztál, úgy vágtak szájon, hogy rögtön kihullott az összes fogad...

GÉZA: Soha senkit nem árult be. Amikor az összes ismerősünk hanyatt-homlok rohant Németországba, meg a jóisten tudja, hova, akkor ő ott-hon maradt.

CSÖPI: És tudod, miért?

LUJZA: Hát biztos nem miattam.

CSÖPI: Mert nem tudtam elviselni, hogy egy senki legyenek! Egy gyökértelen jöttment!

GÉZA: Abban igaza van, hogy attól, hogy valaki egy erdélyi kisvárosból elköltözik Berlinbe, még nem lesz berlini.

CSÖPI: Az otthon nem lehet kitörölni. Benne van a génekben.

LUJZA: Ti minek jöttetek egyáltalán ide?

CSÖPI: Hozzád jöttünk, ha tudni akarod!

LUJZA: Ha érdekelne, hogy hogy vagyok, akkor elmondtam volna, hogy most volt abortuszom.

Csend.

FILIP: Du warst schwanger? (Terhes voltál?)

LUJZA: Jól hallottad.

FILIP: Warum hast du mir nichts gesagt? (Miért nem mondtál semmit?)

Csend.

CSÖPI: Ez... Lujza... volt már ilyen a történelemben... ne búsulj.

LUJZA: Egyáltalán nem búsulok.

CSÖPI: Hidd el, elmúlik. Most rossz egy kicsit, de túl leszel rajta.

LUJZA: Mondtam, hogy nem búsulok. (*Filipnek*) Guck mich nicht so an. (Mit bámulsz?)

FILIP: Du hast mir echt gar nichts gesagt? (Képes voltál semmit nem mondani?)

LUJZA: Úgysem akarok anya lenni!

FILIP: Du bist jetzt genau so, wie deine Mutter! (Most pont úgy csinálsz, mint anyukád!)

LUJZA: Wirklich!? Meine Mutter kommt wenigstens hierher und schreit mich an. Aber deine Mutter? Wo ist sie? (Igazán!? Az én anyám legalább idejön, és ordít rám. De a te anyád hol van?) Sie macht Yoga auf Tenerifa und kümmert sich ein Dreck darum, wie es dir geht! (Tenerifén jógázik, le se szatja, hogy mi van veled!)

FILIP: Ich rede nie so über deine Familie! (Én sosem beszélek így a te családról! És tudod, miért nem?)

LUJZA: Weil du nicht ehrlich bist! (Mert nem vagy őszinte!)

FILIP: Weil ich deine Familie liebe, weil ich dich liebe! Aber du musst alle verletzen, die dich lieben. Du tust mir leid. (Tévedsz! Mert szeretem a családot, és szeretlek téged! De te muszáj mindenkit megbántani, aki szeret! Sajnálak!)

LUJZA: Engem te ne sajnálj! Es tut mir nicht weh! Und weisst du warum nicht? Weil ich dich nicht liebe! (Engem ne sajnálj! Nekem ez nem fáj. És tudod, miért nem? Mert nem szeretlek!) Nem szeretlek!

Filip keresi a kabátját. Géza utána szalad.

GÉZA (*Filipnek*): Nichts komolyan gondolni! Lujza liebe téged... Miért nem lehet normálisan beszélgetni egymással?

Filip kabátban.

CSÖPI (*Filipnek*): Most hova mész?

FILIP: Azt hiszem, átmegyek a kocsmába, ich trinke ein Bier.

Kimegy a lakásból. Csend.

CSÖPI: Tudod, nekem is volt abortuszom. Az abortusztörvény után. Azok az orvosok és azok a pincék és fürdőszobák... érzéstelenítés nem volt, és ordítani sem volt szabad.

GÉZA: Lujzám, én is megértem, hogy érzelmileg felkavar... De az anyaság a legcsodálatosabb dolog...

CSÖPI: Mit tudsz te az anyaságról?!

GÉZA: Csak segíteni szeretnék...

CSÖPI: Igen? Úgy feküdtem kilenc hónapig terhesen, hogy te sehol sem voltál! Pedig te akartad, hogy szüljek gyereket, mert különben elválsz!

GÉZA: Ez nem így volt!

CSÖPI: De! Te síztél, teniszettél, minden este vendéglőben ültél a faszfej haverjaiddal, miközben én a plafonon számoltam a repedéseket. Ki tudja, hol voltál...

LUJZA: Tényleg nem tudod?

CSÖPI: Mit?

LUJZA: Hogy hol volt!?

GÉZA: Miről beszélsz?

LUJZA: Hányszor volt olyan, hogy bementem hozzá az irodába, és ő nem volt ott? Aztán mondták, hogy be sem ment egész nap. Vagy amikor ott ült az a nő a konyhában, melltartóban, akiről azt mondta, hogy az ügyfele... mert azt hitte, hogy elutaztunk? Meg a hajlakk a polcon, amit magamra vállaltam...

GÉZA (*Lujzának*): Gondold meg, hogy miket beszélsz összevissza... Ki vitt iskolába téged minden reggel?

LUJZA: Te. És mindig el is késtünk.

GÉZA: És sportolni?

LUJZA: Utáltam sportolni.

GÉZA: Ki vitt ki az állomásra, amikor elindultál Berlinbe?

Lujza indul a kabátjáért. Csöpi bemegy a WC-be. Bezárja az ajtót.

LUJZA: Nem is vonattal mentem... És nem is otthonról. Veszekedjétek nyugodtan tovább, vagy öljétek meg egymást.

Lujza kimegy. Becsapja az ajtót.

7. JELENET

Géza döbbsen áll, a csukott WC-ajtót nézi. Nebezen áll már a lábán, a sok pálinka hatott. Rátámaszkodik az asztalra. Az asztal összeomlik.

GÉZA: Basszam! Ez én voltam.

Géza odamegy a WC-ajtóhoz. Kopogtat.

GÉZA: Csöpi... Csöpi... Csöpike.

CSÖPI: Hagyj békén!

GÉZA: Most mit csinálsz?

CSÖPI: Kakálok.

GÉZA: Gyere, beszéljük meg...

CSÖPI: Mondtam, hogy kakálok.

Csend. Géza téblábol.

GÉZA: Van valami, amit el szeretnék mondani.

CSÖPI: Nem akarom hallani.

GÉZA: De elmondom akkor is. De nem az, amire te gondolsz... Emlékszel, amikor térden állva imádkoztál a konyha közepén... amikor leomlott a berlini fal...

CSÖPI: Én soha nem térdepeltem le!

GÉZA: Fogadtál velem egy üveg pezsgőben, hogy december előtt nálunk is kitör a forradalom... És én nem hittem neked!

CSÖPI: Mert azt is megéreztem. Mint egy tehén!

GÉZA: Azt ugye tudod, hogy a Jakabffy Bandi ügyét rajtam kívül nem volt senki, aki elvállalta volna? Tudod jól, hogy nem.

CSÖPI: Tudom, akkor még hittem benned!

GÉZA: Ötszáz kilométeres körzetben nem találtak senkit! *(Csöpi megengeti a vizet. Géza hangosabban beszél)* Hát Ceaușescu személyesen akarta megöletni. *(Csöpi elzárja a vizet)* Kilenc órát kellett utazzak a tárgyalásra, pedig egy vonatból öt perc alatt is ki lehet véletlenül esni. Szekusok mindenütt. Soha életemben nem féltem annyira. Az éjszaka közepén vettem észre, hogy otthon hagytam az aktatáskámat...

CSÖPI: Mert egy feledékeny fasz vagy.

GÉZA: Benne volt minden. Meghatalmazás, perirat, tanúvallomások. Na gondoltam, úgy fognak kilödni a vonatból, hogy még az aktatáskám sincs velem. Teljesen hiába halok meg.

Csöpi lehúzza a WC-t. Géza kivárja a csendet.

Mikor leszálltam a vonatról, emlékszel? Ott álltál.

Géza tölt magának egy pálinkát, és fel is hajtja egyből.

Azzal a kurva aktatáskával. Megelőztél, eljöttél stoppal. A fogadást is megnyerted... hallod?

Géza megint kopogtat.

CSÖPI: Gondolkodom.

GÉZA: Min?

CSÖPI: Szerinted?

GÉZA: Azon ne gondolkodj, az hülyeség. Azon ne gondolkodj!

CSÖPI: De, de azon gondolkodom... Azon, hogy ha akarnám, a lakosság felét ki tudnám irtani.

GÉZA: Csöpi... köszönöm! Meg szeretném köszönni!

CSÖPI: Van annyi cián a toxilaborban. Az egész sajtó azzal lenne tele, hogy egy örült néni megmérgezett egy kisvárost.

Csöpi telefonja megszólal. Kinyomja.

GÉZA: Lujzika volt? Ki kéne békülni...

CSÖPI: Majd, ha idejön és bocsánatot kér.

GÉZA: Te is provokáltad.

CSÖPI: Én provokálhatom, mert én az anyja vagyok!

GÉZA: Hát jó. Te győztél.

CSÖPI: És te is mehetsz a picsába!

GÉZA: Elmentem.

Géza is veszi a kabátját, elmegy.

8. JELENET

Kinyílik az ajtó, kijön Csöpi. Felmarkol egy kis kolbászt. Arcán algamaszk. Konstatálja az összedőlt asztalt, a szanaszét szóródott cserepeket, ételmaradékokat. Felveszi a táskáját a földről, és kupacba rugdossa a törmelékeket. Leül. Kolbászt eszeget. Mozdulatlan. Kitartott csend. Egyszer csak kopogtatnak. Csöpi nem akar tudomást venni róla, azt gondolja, hogy Géza jött vissza. Megint kopognak.

CSÖPI: Ki az?

LUNA: Hallo... Lujza?

CSÖPI: Nincs itt Lujza.

LUNA: Ich bin Luna, das Freund von Lujza.

CSÖPI: Nem értem. Ich verstehe nicht.

Csend. Odamegy az ajtóhoz, kinyitja. Megtorpan, hátralép. Egy afrikai lány, mikulássapkában. Csöpi arcán maszk. Mindketten megrémülnek egymástól.

CSÖPI: Jézus Mária!
LUNA: Hello! Merry Christmas!
CSÖPI: Semmi Christmas. Lujza nu este aici. No here Lujza. Semmi kriszt-
mész. Lujza nu jészté ájics. No hír Lujza.
LUNA: Oh, sorry, you are Lujza's mother? Keza sokollom.
CSÖPI: No speak German. No szpik dzsörmön.
LUNA: English?
CSÖPI: Semmi english. Csak kicsi. Mit akarsz? Semmi inglis.
LUNA: Can I talk to Lujza?
CSÖPI: Lujza, Lujza... és te ki vagy? Who are you? Lujza nein here. Nincs itt
senki, egyedül vagyok! Alone! Sorry!
Csöpi rá akarja csukni az ajtót. Közben leveszi az algamaszkat.
LUNA: Okey, may be I wait. She told me to come.
CSÖPI: She not come. Elment a picsába. A családjával együtt. Si nat kamm.
*Megint rácsapja az ajtót Lunára, kicsit hallgatózik. Csöpi félútig ér, Luna
újra nyitja az ajtót.*
LUNA: Toilet, please?
*Csöpi egy kicsit hezitál, mutatja, hol a WC. Luna leveszi a cipőjét. Csöpi inti,
hogy nem szükséges. Ő is észreveszi a rendetlenséget. Luna beszalad a WC-
be, bezárkózik. Csöpi megpróbálja telefonon hívni Lujzát. Kicseng, de Lujza
nem veszi fel. Elkezd pakolni.*
CSÖPI: A fene a pofájukat, most mit csináljak?
Csend. Útközben felvesz pár törmeléket. Csöpi kopog a WC-ajtón.
LUNA: Yes?
CSÖPI: Vat ar jú duing?
LUNA: Just a minute, madam...
CSÖPI: Nem vagyok madam.
Csöpi idegesen toporog a zárt ajtó előtt.
CSÖPI: Hahó. Ce faci? Gondolkozol? (Magának) Jól nézek ki!
Megint tárcsáz.
CSÖPI: Géza! Bassza meg, egyik se veszi fel. Most, mikor itt van a menekült-
áradat.
Elkezdi összeszedni a törmelékeket, és megvágja a kezét.
CSÖPI: Bassza meg! Még ez is!
*Csöpi megpróbálja megengedni a vizet, hogy lemossa a sebet, de nincs víz.
Luna kijön a WC-ből.*
LUNA: Ah... what happened?
CSÖPI: Ezek szétverték a házat. Szkándál femili. Krisztmész.

Luna mutatja, hogy megnézné a sebet. Csöpi egy kicsit ellenkezik, aztán hagyja. Egy apró vágás.

LUNA: Bondage here? Pensement ici?

CSÖPI: Nu stiu.

Luna visszamegy a vécébe, mint aki ismeri a helyet. Körülnéz. Csöpi leül a székre. Luna visszajön a fürdőből, sebtapaszt hoz magával, hátul megy.

LUNA: Alcohol?

CSÖPI (*mutatja a pálinkás flakont*): Ott. De nem kell, nem kell...

Luna elveszi a pálinkás üveget. Profi mozdulatokkal fertőtlenít, kötöz.

CSÖPI: Milyen erőszakos vagy.

Luna befejezi a kötözést, majd elindul a szemeteshez.

CSÖPI: Ju lörn kötözés? Valami doctor?

LUNA: No doctor, survie dans le désert. Learn to survive.

CSÖPI: Túlélő! Na, még csak ez hiányzott... Szóval nem te vagy a kurd kisfiú? No litöl Kurdis? Vitt nagymama?

LUNA: I am from Kongo.

CSÖPI: Kongó?

Csend.

CSÖPI: Az tudod, hogy? (*Énekel*) Néger, kinek a feje Kongó, / Szíve a Sára után bomló. Ungarische gyereklid...

Zavart csend.

LUNA: You are an actress?

CSÖPI: No, no, no...

LUNA: Lujza never told you actress.

CSÖPI: Lujza hülye.

LUNA: Cinema?

CSÖPI: Nem, nem szinema, nem ektressz. De imádom például Giulietta Messzinát. Ismered? La Strada, Fellini.

LUNA: Yes, I like cinema too.

CSÖPI: Your otthon nálatok van, vumen Burka?

LUNA: Nooo Burka. Catholic. (*Mutogat a burkára, és keresztet vet.*)

CSÖPI: Tényleg? Ez szimpatik. Pedig burka very good. Nem kell smink, pirosító, semmi. Semmi tupír. Honnan ismered Lujzát? Háu du jú... De unde cunoști Lujza?

LUNA: I know Lujza from the Asylum... Big House for refugees.

Luna leveszi a kabátját, és leteszi a székre.

CSÖPI: Refudzsiát! Szóval you migráns?

LUNA: Yes.

CSÖPI: Jó, akkor rám ne számíts, mert én nem rasszista vagyok! A lányom legalábbis azt mondja. Lujza szép új résziszt.

LUNA: No problem. Everybody racist.

CSÖPI: Every kelet-európai nyugdíjas. Pénzionár. Mind rasszista.

LUNA: Yes, every old white people.

CSÖPI: Én no old, but white. Coffee?

LUNA: Yes, I do it! Okey? And you?

Luna megnézi a kávéfőzőt, tölt magának egy csésze kávé, pontosan tudja, hogy mit hol talál.

CSÖPI: No. Mert aztán nem tudok aludni. Jor frizúúr... Szó bellá, mint a drótkefe. Ken új megfoghatom?

Luna egy lépést tesz hátra, de hagyja magát.

LUNA: What is your name?

CSÖPI: Csöpi. Tsöpi.

Kezet fognak. Csöpi előveszi a virslit a hűtőből.

CSÖPI: Egyedül jöttél? Ju kam ölon?

LUNA: Yes. Alone.

CSÖPI: És a femilí?

LUNA: No family...

CSÖPI: Nem akarsz enni valamit? Mandzsiáré? Trink?

LUNA: Yes, thank you.

Csöpi egy langyos virslit nyom a Luna kezébe. Luna falatozni kezd.

CSÖPI: És du ju pálinka?

LUNA: No, thank you.

CSÖPI: No pálinka, akkor muszlim!

LUNA: No, no... I told you, roman catholic!

CSÖPI: Ez fix?

Csöpi poharat vesz elő, és tölt magának.

CSÖPI: De én drinkolok, mert ezek felidegesítettek. A, my family. Wo ist Kongo?

LUNA: Central Afrika.

CSÖPI: Milyen? És háu?

LUNA: It's war.

CSÖPI: Tudéj?

LUNA: Yes, today. And yesterday. And tomorrow. Always war. Kongo very dangerous country. And your country?

CSÖPI: Romania no déndzsörörsz, de az nem is kántri. Hanem egy szar. Romania is shit. Inkább lenne háború. Better some war. Put some bombák „bumbumbum”, aztán szájlensz.

A kocsonya nagyon fő. Lassan a virsli is. Csöpi leszedi a kocsonyáról a habot.
LUNA: Yes, Bumumbumbum. Silence. Everybody dead. Your father dead, your mother dead, your daughter. Your best friend... Everybody dead. Silence very good.

Csend. Csöpi döbbenten néz.

CSÖPI: Sorry.

Luna elővesz egy dohányos tasakot, és elkezd jointot sodorni.

CSÖPI: Vat iz disz?

LUNA: Green cigarette.

CSÖPI: End aj em ö tokszikolodzsiszt. I am an expert in drugs.

LUNA: An expert. Which drugs?

CSÖPI: De engem csak tudományos szempontból érdekel. Intereszáré. Nu máj teória. Csak.

Elkészült a joint.

LUNA: Can I?

Csöpi körülnéz, vállat von. Mutatja, hogy a mosdóban lehet.

LUNA: Theory is good. Practise better.

Csöpi bemegy utána a mosdóba. Figyeli.

CSÖPI: Mindjárt jön a pupillatágulás.

Luna odanyújtja neki a jointot. Csöpi beleszív. Köhögés hallatszik.

LUNA: Slow, slow, slow.

Szívnak. Nevetés. Nagyon nevetnek. Alig állnak a lábukon, annyira nevetnek.

CSÖPI: De édes vagy! Nem, mint az én... máj bjutiful dotör lányom, aki egy beképzelt liba! Cum se zice? Gasca ingamfata... te nem tudsz románul?

LUNA: Lujza very nice, good woman.

CSÖPI: Persze, mert ott nyalja a migránsok seggét. Itt meg kiabál, áááá. Lujza utál engem. Lujza héjtc mi. Rossz anya vagyok. Aj em ö bed madör.

LUNA: Mother is mother. In Kongó mother very big!

CSÖPI: Bár én is kongói anyuka volnék! De az is lehet, hogy család nélkül a legjobb.

Csöpi elvonszolja magát a székig. Útközben beszél a kocsonyának a fazékba.

CSÖPI: No family very good!

Csend.

LUNA: Do you know this song? (*Énekel*) Mászsfel hette, hotya bobá nelá toom. / Mászsfel hette erdott mezü bejártoooomv, / Netudahoty hava leda kevezzem, / Csakosz tutam hotyme nyire szeheztem.

Csöpi döbbenten hallgatja, mint aki álmodik.

CSÖPI: Ez gyimesi!

LUNA: Lujza teach me that song.

CSÖPI: Azt hiszem, most már beállt a pupillatágulás.

Luna bekapcsolja a zenét. Elkezd táncolni. Felkéri Csöpöt. Táncolnak. Luna énekel (improvizál).

LUNA: Les corps toujours le même, comme au bon vieux temps. Il y a les bras et les jambes, la vie et la bile, et noter cerveau est exactemet le même. Il y a des memoires dans chaque cellule... (A test ősrégi, a szív, az agy, minden olyan, mint száz évvel ezelőtt, mint ezer évvel ezelőtt, mint mindig. Minden sejt tele van emlékekkel.)

Csöpi nehezen áll a lábán, kapaszkodik. Beszáll az improba.

CSÖPI: Otthon, ha elájulsz, az sem baj, mert szűk a tér, közel vannak a falak, nem lehet nagyot esni. De itt, Németországban, ha elájul az ember, nagyot koppan a feje a padlóba, mert nincs se szőnyeg, se bútor, nincs ami kifogja... No furniture. No. Carpet... De otthon... in Transylvania bútor bútor hátán, szőnyeg, díspárna, nem lehet nagyot esni, förnicsör, karpett. *(Mutatja.)*

LUNA: Here no carpet, no furniture...

CSÖPI: Dont foll dáun in a Dzsörmön ápartáment! Dedli dénjdzsörösz!

LUNA: Yess! Dont foll dáun in a Dzsörmön ápartáment!

CSÖPI: Dedli dénjdzsörösz!

CSÖPI/LUNA *(együtt):*

Dont foll dáun in a Dzsörmön ápartáment.

Dedli dénjdzsörösz,

dedli dénjdzsörösz,

dedli dénjdzsörösz!

Luna kikapcsolja a zenét. Libeg.

LUNA: My application, stay here, rejected. Germany, no. Refusé. They send me back to Kongo.

CSÖPI: What? Mi van? Application Réfusé? Refusat... Kérvények elutasítva?

LUNA: Police come, I go Africa back. Right now!

CSÖPI: Németek. Itt nincs mese, itt aztán rend van. Amikor jön a parancs, akkor hajtják végre. S most tudják, hogy hol vagy?

LUNA: No me hiding... Je me cache maintenant.

CSÖPI: Bujkálsz?

LUNA: Oui.

CSÖPI: Na, akkor ne félj, amíg engem látsz, sã nu te fute frica. Az én apámat is így vitték el. Meg engem is, ne búsulj. Csak az a szeku volt. Tudod, mi az a szeku?

LUNA: Szeku?

CSÖPI: Romanian Gestapo. *(Leül)* Ezt látod?

A fogsorára mutat. Luna odatérdel mellé.

CSÖPI: Ez mű, fals. Buff, buff... fall out fogsor. De szép, ugye, ez az új? Sokkal szebb, mint az eredeti. Tiszta szerencse, hogy kiverték... Tudod, miért?! Azért, mert magyar vagyok! Ne basszon meg a félelem! Mert itt a mama. Érted?

9. JELENET

Megjelenik Géza az ajtóban. Figyeli őket. Dülöngél.

GÉZA: Látom, te helyrejöttél. Hello, I am Lujza's Father, Géza.

LUNA: Nice to meet you.

Luna és Géza kezet fognak.

CSÖPI: Te hol rúgtál be ennyire?

GÉZA: Egyáltalán nem vagyok részeg. Jövendőbeli sorstársammal, Filippel iszogattunk szemben a kocsmában egy kicsikét...

CSÖPI: Na még csak ez hiányzott!

GÉZA: Filipke még nem bír hazajönni, kicsit megfeküdte a gyomrát az... izé... kurr... kurri... wurscht. Mondtam, pihenhet még egy cseppet. De Lujzika vigyáz rá.

CSÖPI: Megyek, idehozom őket. Baj van. Ez a lány nagy bajban van.

GÉZA: Hát abban én is.

CSÖPI: Géza, ne hülyéskedj, itt nagyon komoly dologról van szó. Csak segg-részekre nem lehet számítani.

GÉZA: Egyáltalán nem vagyok részeg.

CSÖPI: Megörülök.

Csőpi kabátot, cipőt vesz.

LUNA *(Gézának)*: Your wife is a wonderful woman. Un femme super.

GÉZA: Á français? Where are you from? Maga Beninből jön vagy Mali, Niger? A francia gyarmatbirodalom ugyanis...

LUNA: I am from Kongo.

GÉZA: Ja... Kongó? Na az nagyon érdekes. Lumumba?

LUNA: Yes, Lumumba...

GÉZA: Patrice Lumumba. Szegény, azt is megölték. Pedig mindent megtett szegény a szabadságért, az emberek is az ő oldalán álltak, de a securitate... a belga securitate is, hogy megölték... Wenn Lumumba kaputt,

me protest mit egyetemistákkal for the belga nagykövetség... in Bukarest, szegény idealista... Bukarest, nem Budapest!

Csőpi visszatér.

CSÖPI: Fejezd már be! Nem dumálni kell. Meg kell kérdezni, hogy ken új help ju?

GÉZA: Hogy mit?

CSÖPI: Hogy miben tudsz segíteni?

GÉZA: Kongónak? Big problem van az biztos!

CSÖPI: Nem Kongónak, hanem neki! Itt és most! Keresi a rendőrség!

GÉZA: Police? Súd-Kongó still war, Mobutu mindent tönkre tett. Do you know a teljes nevét? Mobutunak? Mobutu Sese Szekó Kuku Nbengu Wa Za Banga...

Csőpi húzza Gézát kifelé.

CSÖPI: Itt most egy ember életéről van szó!

GÉZA: Csak kíváncsi voltam, hogy tudja-e. Egyébként nagyon érdekes. Most mit csinálsz?

CSÖPI: Megyünk, te jössz velem! (*Lunának*) Ju sztėj hiör, csendben.

GÉZA: Mi történik?

CSÖPI (*Lunának*): És egy ilyen pereskedik államelnök ellen! Ahogy már mondtam: fear no fuck you, oké?! Ne félj, amíg látod a mamát!

GÉZA: Prezident az záhlen fog, az biztos!

Csőpi és Géza eltántorognak. Luna egyedül marad. Lekucorodik az asztal mellé. Pihen.

10. JELENET

Lujza sietve hazaérkezik. Konstatálja, hogy füst van, az asztal is tönkrement, törmelékek, káosz mindenütt.

LUJZA: What happened?

Luna lassan feltápáskodik.

LUNA: Merry Christmas!

LUJZA: Merry Christmas! What happened?

LUNA: I have to leave Germany. If they find me, they take me to the prison. They came to the Christmas party. I heard them arriving, and I went quickly to the bathroom... and they were looking for me... So I went through the toilet window and started to run.

LUJZA: Shit!

LUNA: Your Mother let me in. She is a wonderful woman! Big mama!

LUJZA: Big mama?
Lujza leveszi a kabátját.

LUNA: And you said that I can ask you for help, when needed...

LUJZA: Yes! Yes!

LUNA: I was thinking maybe I can stay here

LUJZA: Yes, of course! (*Előveszi a telefonját, és keresgél egy számot*) I'm just thinking, who can I call... I have to call the lady from Rechtsschutz!
Luna közben elpakolja a maribuánát, Lujza észreveszi.

LUNA: No please, she will call the police!
Hív egy számot. Senki nem jelentkezik.

LUJZA: No, she is a lawyer. (*A telefon hosszan kicseng*) I can not reach her. Katja. Yes, a friend of mine. Maybe you can stay there. She has more space...

LUNA: But I don't know Katja.

LUJZA: She is very nice, believe me! She has a big flat. She doesn't have a family visit now. (*Tárcsáz. Katja nem veszi fel.*)

LUJZA: Shit. It's Christmas time, I cannot reach anybody. I have to write an sms. (*Sms-t pötyög a telefonjába. Int, hogy intézkedik.*)

LUNA: But I cannot go back to Kongo.
Lujza közel Lunához, vigasztalja, majd eltávolodik tőle.

LUJZA: I know, I know. But if the police are coming and find you here, it is my responsibility, you know?
Luna távolodik.

LUNA: I don't think you understand.

LUJZA: Running away from the police is not a solution.

LUNA: Your mother said that maybe she can help somehow...

LUJZA: You put yourself in a worse situation!

LUNA: Maybe we just wait until your mother is back...

LUJZA: Az anyám, az anyám egy hülye, érted? My mother is an idiot!

LUNA: Why are you so afraid? The police will take me, not you.

LUJZA: This is not how things are working here! This is Germany, there are strict laws! Not like in Afrika.

LUNA: What do you know about Afrika?
Sms érkezik Lujza telefonjára. Luna fellelegzik.

LUNA: You can go to Katja! I send you the address.

11. JELENET

Csőpi és Géza veszekedése hallatszik. Közelednek. Nyílik az ajtó.

GÉZA: Tartsd már jobban, mert fejre esik!

CSÖPI: Nem tudom tartani, jaj na... A fejét fogd, te balfasz! Beveri a lépcsőbe. Az ajtót nyisd ki!

Csőpi bevonszolja Filipet a hátán. Nagy nehezen beviszi a szobába. Lujza utánuk rohan.

GÉZA (*Lunának*): Hello! I am fater Lujza, Géza!

LUNA: We just met. (*Most találkoztunk.*)

Csőpi kijön a szobából. Luna útjába áll.

LUNA: Thank you for... merci beaucoup pour tu.

CSÖPI: Mi van? Ver du ju go? Mi a stratégia itt?

LUJZA: Miről beszélsz?

CSÖPI: Veled nem tárgyalok! Ne szólalj meg! Áj tel ju... in dö éjtíz... in Ruméjnia... éjtíz... nyolcvanas évek. (*Lujzának*) Fordítsd már le, mi az, hogy nyolcvanas.

LUJZA: Most mondtad, hogy nem beszélsz velem.

CSÖPI: Egy papír, péjpör... és akkor azzal fogták magukat, összeházasodtak és átmentek egy másik országba. Névházasság. Meridzs for péjpör!

LUNA: Who? Me?

CSÖPI: Jesz, ju! No love just paper!

LUJZA: Hagyd már, hadd menjen!

CSÖPI: Meridzs for ném. Meridzs! Ez kell! S akkor itt maradsz!

LUJZA: Az nem olyan egyszerű!

CSÖPI: Vegye el Filip! Te úgy is azt mondtad, hogy nem szereted!

GÉZA (*nehezen beszél*): Azt nem mondtad! Bár egy névházasság, lehet, sokkal boldogabb egy igazinál...

CSÖPI: De ez egy okos, értelmes lány. Látom rajta, hogy orvostanhallgató. Vagy az lesz. Mert a tehetsége megvan hozzá. S ha hazaküldik Kongóba, akkor neki annyi. Kurva lesz belőle, vagy rabszolga.

GÉZA: Akkor most mi legyen? Akkor most karácsonyozzon velünk? Akkor ne ússzon haza?

LUJZA: Megy Katjához, már elintéztem...

CSÖPI (*Lujzának*): Az embernek áldozatokat is kell hoznia a meggyőződéséért! Nem csak papolni kell, hogy multikulti.

LUJZA: Most miért csinálod ezt velem, itt előtte?

LUNA: I don't want to make trouble...

Luna megpróbál kimenni, Csöpi nem engedi, Lujza közbelép. Két irányba rángatják Lunát.

CSÖPI: Azért, mert én segíteni akarok.

LUJZA: Én is segíteni akarok.

CSÖPI: De ti beszari alakok vagytok! *(Lunának)* Én szívesen hozzád mennék...

GÉZA: Te román állampolgár vagy!

CSÖPI *(Lujzának)*: Mitől félsz? Az ilyenek, mint te, úgysem kell rendes család! Legalább kötelességből segíts, ha úgysem szeretsz senkit!

Lujza nekiugrik Csöpinek, odanyomja a falhoz, mint aki meg akarja fojtani.

GÉZA: Lujzika, Jézus Mária, kislányom, mit csinálsz? Hagyd abba!

Luna is közbelép. Nagy nehezen leszedi Lujzát a fuldokló anyjáról. Csöpi, Lujza libegnek. Csend. Kitarzott pillanat.

CSÖPI: Apa, kérlek, add kölcsön az autót. Szünetben haza szeretnék menni, megetetni Lujzát. Két óra között pont hazaélnék. Rövid csend, aztán megszólal: „Azt nem lehet” – mondja –, „Autóval csak az járjon, akinek van. Mért nem gyűjtöttetek?” De Apa, gyalog nem érek haza, te úgysem tudsz már vezetni. „Megmondtam, hogy nem adom oda!”

LUJZA: Ott fekszem a pelenkázóasztalon, és éhes vagyok. Anyám későn jön haza, mint minden nő a kommunista Romániában. Karriert kell csinálni, magassarkúban doktori disszertációt írni, harcolni apával, anyával, férjjel, dékánnal, securitatéval. Este pálinkát inni. Sok pálinkát. Anyámnak segítségre és vigaszra lenne szüksége, de nem tudok neki segíteni.

CSÖPI: Vége az órának. Húsz perc szünet. Ha nem érek vissza, fizetéslevo-nás. Elindulok gyalog. A lábaim mintha ólomból volnának, minél gyorsabban akarok menni, annál lassúbb vagyok.

LUJZA: A nyöszörgésem sikoltozássá válik. A néni kinyitja az ablakot, rágyújt egy cigarettára. Felhangosítja a rádiót, hogy ne hallja az üvöltése-met. Lassan besötétedik. A lecsón kicsapódik a rántás.

CSÖPI: Az idő megáll. Elkezd esni az eső. Aztán dörög és villámlik. Zuhog, mint özönvíz előtt néhány perccel. Mindenki eltűnik az utcákról, mintha sosem léteztek volna.

LUJZA: Csak anyám gázol át a vízen, magassarkúban, határozott lépésekkel kerülgeti életének romjait, bár némelyiket nem sikerül kikerülnie. Mégis könnyűnek érzi magát, mint aki repül, mintha a város egyetlen túlélője volna. Mintha csak őt tartotta volna meg a Fennvaló, mint Noét, mert csak őt szerette, és azt akarta, hogy ő népesítse be majd az új világot.

CSÖPI: A magasfeszültségű vezetékek vibrálni kezdenek a fejem felett, szik-ráznak, tüzet okádnak, és hatalmas dörrenéssel a földre zuhannak. Fény-

ló golyócskák válnak le róluk, odagyűlnek körém, és cikáznak a virágos szoknyám körül, mint valami szentjánosbogarak, befordulnak velem a kis utcába, és elkísérnek egészen a ház kapujáig. Hazakísértek a gömbvillámok!

LUJZA: Egy pillanatra még életének romjait is elfelejti, a világfájdalmat, a rossz házasságot, de még Trianont is. Olyan boldog, mint még soha.

CSÖPI: Akkor vettem észre, hogy a virágos szoknyám tele apró, kis égsnyomokkal, parányi perzselt körökkel.

LUJZA: A végtelen nyomai egy nyári ruhán. Mert egy csődbe ment élet is érintkezik a teljességgel.

CSÖPI: A szoknyámat megégették, de engem nem bántottak!
Lujza feláll.

LUJZA: Mama, nem tudom, mit csináljak.

CSÖPI: Vedd le a virslit, mert már agyonfőtt. És tálald ki!
Lujza leveszi a virslit. Mindeki kap egyet a kezébe.

CSÖPI: Szerencse, hogy nem volt nálad gépfegyver.
Esznek. Csöpi Lunára néz, aki kabátban áll, és szintén tart egy virslit a kezében.

CSÖPI: Na mi jobb, Kongó vagy ez?

GÉZA: Kongó. (*Géza előveszi a kazettáját*) Nem rakjuk be? Bassza meg a lól! Akkor mondom:

Kedves polgártársak, forradalmárok, tüntetők, ellentüntetők, rendőrök és civilek, kedves kisebbségek és kedves többség, kedves roma testvéreink! Mindenkihez szeretnék szólni ebben a történelmi pillanatban, amikor végre lehetőségünk nyílik a kibékülésre. Mi itt mind, akik jogállamban szeretnénk élni, pedig, ahogy Napóleon mondta a jogról, milyen tudomány az, ahol két ártatlan be tud zárni egy bűnöst... vagyis nem, fordítva... két bűnös tud bezárni egy ártatlant, de két ártatlan nem tud bezárni egy bűnöst, és mégis, akármi van, nekünk a jogban kell bízni! Éppen ezért kell a mai napon kibékülnünk, lehetőleg örökre! És ezért kérem szépen, hogy viselkedjenek rendesen, és ne rángassák a padokat meg a kerítéseket, főleg ne törjék szét őket, mert nekünk szükségünk van Európa szimpátiájára, nekünk be kell bizonyítanunk, hogy nem barbárok vagyunk, balkáni csőcselék, jöttment lyukbaszarók, akiknek nincs se saját történelmük, se saját kultúrájuk, de még csak egy becsületes világégést sem tudtak létrehozni, hanem mi Európa része vagyunk. Mi nemcsak kapni akarunk, hanem adni is tudunk! Nekünk kelet... közép-európaiaknak fel kell végre vállalnunk a felelősséget önmagunkért! Nem

vagyunk áldozatok, kedves polgártársak! De azért tettesek se vagyunk! Kozma úr, tegye vissza azt a stopláblát a betonba! Gandhit idézném itt és most, az erőszakmentesség prófétáját és nagy példaképemet! Tegyük le a botokat, kérem! Gandhi azt mondta: vannak fontosabb dolgok is az életben, mint minduntalan átkapcsolni a rettenetesbe! Nem ezt akartam mondani! Nyugalom! Engedjék át a mentőt! A béke itt belül kezdődik, kedves embertársaim! Itt, bent.

CSÖPI: Nem lehetne, hogy valaki lelője ezt az embert?

Betántorog Filip. Diadalmasan tart egy magnót a kezében.

FILIP: Funkzioniert!

GÉZA: De jó, akkor meg tudjuk hallgatni az egészet!

Géza beteszi a kazettát. Beszéd helyett zene indul be. Elvis Presley, Jailhouse Rock.

GÉZA: Rossz kazettát hoztam el!

CSÖPI: Mert egy feledékeny fasz vagy.

Géza leteszi a lejátszót a székre. Mindannyian eszik a virslit. Szól a zene.

VÉGE